گزارش

دلار نرخ بلیت هواپیما را صعودی کرد

نوسانات نرخ دلار، قیمت بلیت هواپیما را افزایش داد. با این حال متولیان دولتی بدون اشاره به این واقعیت، ایرلاین‌ها را مقصر افزایش قیمت بلیت هواپیما نشان می‌دهند.

ساز ناکوک دلار

افزایش قابل توجه قیمت بلیت هواپیما، سفرهای هوایی را از سبد هزینه بسیاری از خانواده‌های ایرانی حذف کرده است. در حال حاضر نرخ بلیت رفت و برگشت هواپیما در برخی مسیرهای پرتردد گاهی به اندازه نصف حقوق مصوب کارگران و بازنشستگان تمام می‌شود و سفر هوایی را از سبد هزینه بسیاری از خانواده‌ها خارج کرده است. به طوری که حالا انجمن شرکت‌های هواپیمایی خبر می‌دهد میزان پروازهای داخلی در شش ماه نخست امسال حدود ۱۹ درصد کاهش یافته است. شرکت‌های هواپیمایی توضیح می‌دهند دولت نرخ دلار ایرلاین‌ها را به‌شدت افزایش داده و موجب گرانی بلیت هواپیما شده است. با این حال برخی نهادهای دولتی از جمله سازمان تعزیرات حکومتی و سازمان حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان بدون اشاره به این واقعیت، تلاش می‌کنند ایرلاین‌ها را مقصر ماجرا قلمداد کنند. شرکت‌های هواپیمایی توضیح می‌دهند افزایش قیمت بلیت هواپیما نتیجه مستقیم جهش نرخ تسعیر ارز است. فعالان صنعت هوایی اعلام می‌کنند با توجه به اینکه ۶۰ تا ۷۰ درصد هزینه‌های ایرلاین‌ها ارزی است، رشد نرخ ارز و عوارض و خدمات دلاری، باعث رشد قیمت تمام‌شده بلیت شده است. با وجود این افزایش هزینه‌ها، به دلیل کاهش تقاضا، بسیاری از بلیت‌ها کمتر از سقف مصوب فروخته می‌شوند. هم‌زمان، تحریم‌ها و زمین‌گیری حدود ۴۰ تا ۴۵ درصد ناوگان، صنعت هوایی کشور را با بحران جدی مواجه کرده است. به‌گفته سامانی در حال حاضر قیمت بلیت‌های پروازها براساس نرخ دلار نزدیک به ۱۴۰ هزار تومانی در تالار دوم ارزی محاسبه می‌شود. همچنین طبق ماده ۸۷ احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور و به‌منظور ارائه برخی خدمات فرودگاهی، هفت هزار تومان در هر بلیت برای مسافران ایرانی و مبلغ ۳۵ هزار تومان برای مسافران خارجی دریافت می‌شود. اردیبهشت امسال بود که سازمان توسعه تجارت از برنامه وزارت صمت برای تالار دوم ارز تجاری خبر داد تا جایگزین معاملات ارز اشخاص شود و معامله‌گران و بازرگانان بتوانند در یک بستر شفاف و بر اساس قیمت توافقی اقدام به داد و ستد ارز خود کنند؛ این تالار در خردادماه آماده بهره‌برداری شد اما جنگ ۱۲روزه، بهره‌برداری کامل آن را به تعویق انداخت تا در مردادماه فعالیت آن شکل گرفت. راه‌اندازی این تالار مستند به جزء (۲) بند (الف) ماده (۱۱) قانون برنامه هفتم پیشرفت بوده که براساس آن «صادرکنندگان خُرد از جمله صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی، محصولات صنعتی دانش‌بنیان و خلاق، محصولات باغی و کشاورزی و صنایع دستی می‌توانند ارز حاصل از صادرات خود را در مرکز مبادله ارز و طلای ایران عرضه کرده یا پس از اعلام به بانک مرکزی، برای واردات کالاهای مجاز که بانک مرکزی با تأمین ارز آنها موافقت کرده است، توسط خود یا دیگر واردکنندگان مورد استفاده قرار دهند».

ادامه در صفحه ۴

گزارشی از معیشت بازاریان در بحبوحه اعتراضات و پس از آن

کارگران بازار در مضیقه

عکس: سهند تاکی، شرق

فائزه فتحی‌رستمی: بازار بزرگ تهران در میانه اعتراضات اقتصادی، برای دست‌فروشان به میدان جدل تبدیل شد. آنها می‌گویند در شرایط ملتهب اعتراضات اجازه فروش نداشتند و روزهای فعالیت‌شان به ساعات کوتاه در انتهای شب محدود شده بود. در این فضا، اعتراض مشروع برای تغییر شرایط، هزینه‌ای است که به صورت مستقیم، از جیب کسانی پرداخت می‌شود که کمترین قدرت چانه‌زنی سیاسی را دارند. بازار بزرگ تهران از بیرون شلوغ و فعال به نظر می‌رسید؛ کرکره‌های مغازه‌ها بالا کشیده شده، جمعیتی از مردم در راهروها دیده می‌شد، اما آنچه در کف بازار جریان داشت، نه رونق اقتصادی، که نمایش آسیب‌دیدن معیشت بود. این گزارش، روایت دوگانه‌ای است از بازار در روزهای اعتراض؛ از یک سو خواسته‌های اقتصادی و سیاسی طبقه مزدبگیر و دست‌فروش و از سوی دیگر خوانشی از سیاست رسمی و گفتار مسئولان که می‌کوشند اعتراضات را «بی‌ثبات‌کننده» جلوه دهند؛ وضعیتی که در نهایت هر دو جناح را تضعیف کرده است.

بازار در اضطراب

از بدو ورود به بازار، اولین چیزی که توجه را جلب می‌کرد، یک فضای آمیخته به ترس و بی‌اعتمادی بود. درست روبه‌روی یکی از راسته‌های اصلی، چند مأمور در حالت آماده‌باش ایستاده بودند. سمیه، روسری‌فروشی که در بازار چند سالی است روسری و کلاه می‌فروشد، از دو هفته رکود سخن گفت: «تا چهارشنبه حتی اجازه نداشتیم بساط کنیم. ما نهایتا شب‌ها یک کم بار می‌آوردیم برای فروش. اما آنقدر فضا ملتهب بود که مشتری نداشتیم. تازه پنجشنبه یک کمی شلوغ‌تر شده، ولی اوضاع هنوز وحشتناکه». رضا، فروشنده بیسکویت، توصیف کرد: «نمی‌ذاشتن بیایم بازار. تازه پنجشنبه بازار کمی جان گرفت». حمید، چای‌فروش با ۱۰ سال سابقه کار در بازار، می‌گفت: «من سال‌هاست در بازار چای می‌فروشم، اما هیچ‌وقت وضعیت را این‌طوری ندیده بودم. من خودم معترض شرایط و جزء معترضین بودم. ولی تو این مدت، تموم دخل‌وخرج زندگیم به هم ریخته. ما روزمزدی هستیم و نمی‌تونیم تو این شرایط زندگی رو بچرخونیم». اینها فقط روایت‌های فردی نیستند، ریتم زندگی کارگران و دست‌فروشان است که دیگر قادر به پرداخت حداقلی هزینه‌ها نیستند. کارگرانی که هم در تورم و اقتصاد فشل گیر کرده‌اند و هم توانایی اعتراض به دلیل از دست رفتن همان حداقلی‌ها را هم ندارند. برای فهم چرایی کشیده‌شدن اعتراض‌ها به بازار بزرگ تهران، باید به تحولات کلان اقتصادی در ماه‌های اخیر رجوع کرد. افزایش نرخ ارز، روندی را ایجاد کرده که به طور مستقیم بر قیمت کالاهای مصرفی اثر گذاشته است. براساس داده‌های منتشرشده از سوی مراکز رسمی و گزارش‌های میدانی، قیمت بسیاری از اقلام اساسی، از مواد غذایی تا پوشاک، در همین بازه زمانی افزایشی بیش از ۶۰ تا ۷۰ درصد افزایش یافته است. هم‌زمان سطح دستمزدها، به‌ویژه در مشاغل غیررسمی، روزمزدی و دست‌فروشی، عملا ثابت مانده یا با تأخیر و ناهماهنگی افزایش یافته است؛ شکافی که باعث کاهش شدید قدرت خرید طبقات مزدبگیر شده است. در چنین شرایطی، بازار بزرگ تهران که بخش درخورتوجهی از اقتصاد خرد شهری را در خود جای داده، به طور مستقیم تحت تأثیر رکود مصرف و کاهش تقاضای مؤثر قرار گرفته است. در این وضعیت دولت برای مهار تبعات اجتماعی این وضعیت، به سیاست‌هایی مانند پرداخت یارانه‌های نقدی محدود یا بسته‌های حمایتی کوتاه‌مدت روی آورده است؛ اقداماتی که به گفته کارشناسان، تأثیر کوتاه‌مدت دارند و قادر به جبران افت مستمر درآمد و افزایش هزینه‌های زندگی نیستند. در این زمینه، تعطیلی یا نیمه‌تعطیلی حتی یک روز بازار، برای کارگران روزمزد و دست‌فروشان به معنای حذف کامل درآمد روزانه و تشدید ناامنی معیشتی است؛ عاملی که اعتراض اقتصادی را به مسئله‌ای فوری و تعویق‌ناپذیر تبدیل کرده است. سقوط ارزش پول ملی همراه با تورم ساختاری و پایین‌بودن دستمزدها، اقتصاد خرد را تحت فشار سنگینی قرار داده، به طوری که فروشگاه‌ها و مشاغل کوچک در بزرگ‌ترین بازار کشور هم ناچار به اعتصاب و تعطیلی موقتی شده‌اند. دولت مجبور شده برای کاهش فشار، یارانه‌های نقدی کوچک را توزیع کند، اما کارشناسان می‌گویند این فقط پانسمانی بر زخم عمیق اقتصادی است، بدون آنکه راه‌حل ساختاری ارائه داده باشد. در چنین فضایی، تعطیلی یک روز کسب‌وکار در بازار برای یک کارگر روزمزد یا دست‌فروش، عملا یعنی یک روز ازدست‌دادن نان. برای بسیاری از کارگران خرد بازار بزرگ تهران، بحران معیشت نه در نمودارهای کلان اقتصادی، که در دخل روزانه‌ای خلاصه می‌شود که دیگر با هزینه‌های حداقلی هم همخوانی ندارد. گفت‌وگوهای میدانی «شرق» نشان می‌دهد آنچه امروز در بازار جریان دارد، نه صرفا کاهش فروش، بلکه سقوط واقعی درآمد روزانه است؛ سقوطی که به طور مستقیم به تعطیلی‌های مقطعی، حضور مأموران در بازار و کاهش تقاضای مصرف‌کننده گره خورده است. براساس روایت دست‌فروشان و فروشندگان خرد، تا حدود دو سال پیش، یک دست‌فروش فعال در راسته‌های شلوغ بازار می‌توانست به طور متوسط روزانه بین ۸۰۰ هزار تا یک میلیون‌و ۲۰۰ هزار تومان فروش داشته باشد. از این میزان، سود خالص روزانه پس از کسر هزینه جنس بین ۳۵۰ تا ۵۰۰ هزار تومان برآورد می‌شد؛ رقمی که اگرچه بالا نبود، اما امکان پرداخت کرایه خانه، خوراک و حداقل هزینه‌های زندگی را فراهم می‌کرد. امروز، همین گروه از کارگران خرد، از درآمد روزانه‌ای کمتر از ۱۵۰ تا ۲۵۰ هزار تومان سخن می‌گویند؛ آن‌هم در روزهایی که بازار کاملا تعطیل نیست. در روزهای نیمه‌تعطیل یا شرایطی مثل حوادث اخیر، درآمد بسیاری از آنها به صفر می‌رسد. سمیه، فروشنده روسری، درآمد خود را این‌گونه مقایسه می‌کند: «قبلا اگر یه روز بد هم داشتیم، حداقل ۳۰۰ تومن درمی‌آوردم. الان اگه کل روز ۱۵۰ تومن بفروشیم، خوشحالیم. بعضی روزا هیچی». حمید، چای‌فروش، می‌گوید: «پارسال همین موقع، روزی ۴۰۰، ۵۰۰ تومان سود داشتم. الان خرج جنس هم درنمیاد. تازه اگه اجازه بدن بساط کنیم». در بخش فروش خوراکی‌های ساده بازار، از چای و بیسکویت گرفته تا تنقلات ارزان‌قیمت، وضعیت تفاوت چندانی ندارد. فروشندگانی که تا پیش از این، پس از کسر هزینه خرید جنس، به طور متوسط روزانه حدود ۳۵۰ هزار تومان سود خالص داشتند، امروز می‌گویند این رقم به صد تا ۱۵۰ هزار تومان کاهش یافته است. در روزهایی که فضای بازار امنیتی‌تر می‌شود یا فروشندگان از پهن‌کردن بساط منع می‌شوند، این سود به طور کامل حذف شده و درآمد روزانه آنها به صفر می‌رسد؛ موضوعی که برای کارگران روزمزدی، به معنای ناتوانی فوری در تأمین هزینه‌های روزمره است. فروشندگان اجناس کم‌قیمت مانند جوراب نیز با شرایط مشابهی روبه‌رو هستند. به گفته آنها، پیش از تشدید بحران اقتصادی و محدودیت‌های اخیر، فروش روزانه این گروه به طور متوسط حدود ۷۰۰ هزار تومان بوده است؛ رقمی که امکان تأمین حداقلی هزینه‌های زندگی را فراهم می‌کرد. اما در مدتی که بازار فعالیت نداشت، میزان فروش بسیاری از این فروشندگان به کمتر از ۲۵۰ هزار تومان در روز کاهش یافته است. آنها می‌گویند مشتریان، خریدهای غیرضروری را حذف کرده‌اند و اولویت خود را به کالاهای کاملا ضروری محدود کرده‌اند؛ تغییری که بیشترین فشار را بر فروشندگان خرد و دست‌فروشان وارد کرده است. این در حالی است که هزینه‌های زندگی در همین بازه، رشدی معکوس یافته است؛ کرایه خانه در مناطق جنوبی تهران بین ۷۰ تا ۱۲۰ درصد افزایش یافته، قیمت مواد غذایی اساسی حداقل ۶۰ درصد رشد کرده است. این مقایسه ساده میان گذشته نه‌چندان دور و وضعیت فعلی بازار نشان می‌دهد آنچه امروز جریان دارد، فقط کاهش فروش نیست، بلکه فرسایش مستمر معیشت گروه‌هایی است که هیچ پشتوانه مالی یا حمایتی برای عبور از این دوره ندارند و هر روز تعطیلی یا رکود، به صورت مستقیم به حذف نان روزانه آنها منجر می‌شود. این اعداد نشان می‌دهد چرا اعتراض برای این گروه، یک شمشیر دولبه است. کارگران خرد از یک سو به شرایط موجود معترض‌اند، اما از سوی دیگر هزینه اعتراض به صورت مستقیم از جیب آنها پرداخت می‌شود. تعطیلی بازار، امنیتی‌شدن فضا و کاهش رفت‌وآمد، پیش از آنکه دولت یا طبقات بالاتر را تحت فشار قرار دهد، معیشت فرودستان شهری را فرسوده می‌کند.

کارگران خرد در خط مقدم بحران معیشت

بازار بزرگ تهران پیش‌ازاین نیز با نوسانات اقتصادی روبه‌رو بوده، اما چیزی که این بار متفاوت است، سرریزشدن نارضایتی اقتصادی به اعتراض اجتماعی گسترده است. یکی از دست‌فروشان می‌گفت قبلا با فروش جزئی روزانه می‌توانست کرایه خانه و خوراک خانواده را تأمین کند، حالا با همان فروش شاید نصف آن را هم نتواند پوشش دهد. دیگری اشاره کرد مشتریان‌شان بیشتر به خرید کالاهای اساسی محدود شده و لباس، خوراکی‌های غیرضروری و اجناس لوکس تقریبا بازاری نداشته‌اند. آنچه در بازار دیده می‌شود، فراتر از یک نظم عمومی معمولی است؛ یک امنیتی‌سازی فراگیر و بی‌اعتمادکننده. مهدی، فروشنده جوراب، می‌گوید: «حضور گسترده مأموران سبب شده مردم برای خرید نیایند. ما هم با تردید آمدیم، چون اجازه بساط نمی‌دادند. ولی چاره‌ای نیست، باید خرج بدهیم». در مقابل این تجربه زیسته کف بازار، صحبت‌های رسمی مسئولان با روایت دیگری روبه‌روست. رئیس‌جمهور در پیام اخیر خود گفته است اعتراض حق طبیعی شهروندان است و دولت موظف است صدای مردم را بشنود. او همچنین از «توطئه دشمنان» صحبت کرده. این اظهارات، حامل دو پیام متناقض است؛ شناسایی اعتراضات معیشتی و تعهد به شنیدن مردم و از طرفی برچسب امنیتی به اعتراضات با ادعای دخالت خارجی. این دوگانه باعث شده کارگران و دست‌فروشان، در عمل نه‌تنها در مرکز تصمیم‌گیری قرار نگیرند، بلکه قربانی سیاستی شوند که مرزی میان امنیت و اعتراض قائل نیست.

کارگرِ معترض، کارگرِ بی‌نان

از منظر جامعه‌شناسی سیاسی، وضعیت امروز بازار نمونه‌ای از «آسیب‌پذیری نامتقارن» است؛ جایی که هزینه‌های بحران اقتصادی به طور نامتناسب بر دوش طبقات فرودست می‌افتد. این طبقات نه‌فقط در تأمین ضروریات زندگی ناتوان می‌شوند، بلکه وقتی دست به اعتراض می‌زنند، دیگر نه توان پس‌انداز دارند و نه سپری برای تحمل رکود اقتصادی. در همین زمینه ای.پی. تامپسون گفته: «بحران‌های اقتصادی هنگامی به شورش اجتماعی می‌انجامد که حداقل‌های معیشتی بی‌ثبات شود»؛ این دقیقا آن چیزی است که در بازار می‌گذرد. بازاری که قرار بود محلی برای تأمین معاش باشد، به جایی برای مواجهه با بحران عمیق بدل شده است. اعتراضات بازار در تاریخ ایران سابقه داشته، اما آنچه تفاوت ایجاد کرده، این است که بازار این بار نه‌فقط به دنبال اصلاحات اقتصادی، که واکنش اجتماعی گسترده‌تری را شکل داده است. امروز، کارگران و دست‌فروشان بازار بزرگ تهران در وضعیتی پیچیده و پرچالش قرار دارند که به نوعی در یک دوگانه فلج‌کننده گرفتار شده‌اند. از یک سو، در شرایطی که اعتراض به وضعیت معیشتی و اقتصادی به طور مستمر در حال افزایش است، ادامه‌دادن به این اعتراضات برای بسیاری از این افراد به معنای تعطیلی کسب‌وکار و ازدست‌دادن درآمد روزانه است. در این وضعیت، هر روز تعطیلی به معنای ازدست‌دادن نان برای بسیاری از دست‌فروشان و کارگران روزمزد است. از سوی دیگر، پایان اعتراض و بازگشت به وضعیت پیشین که خود عامل نارضایتی بوده، انتخابی است که بسیاری از این افراد به آن تمایل ندارند، زیرا ادامه زندگی در شرایط اقتصادی فعلی، به‌ویژه با تورم شدید و کاهش ارزش پول ملی، عملا امکان تأمین حداقل‌های معیشتی را از آنها سلب کرده است. این دوگانه که میان اعتراض برای تغییر و ترس ازدست‌دادن نان قرار گرفته، خود به نوعی فشار مضاعف بر طبقات فرودست وارد می‌کند. درحالی‌که اعتراض به وضع موجود از نظر سیاسی و اجتماعی یک حق طبیعی و مشروع به شمار می‌آید، در عمل این اعتراضات هزینه‌های سنگینی را برای کسانی که کمترین قدرت چانه‌زنی سیاسی را دارند، به دنبال دارد. برای بسیاری از دست‌فروشان و کارگران خرد، اعتراض به سیاست‌های اقتصادی نه‌تنها به تغییرات مدنظر نمی‌انجامد، بلکه هزینه‌های اقتصادی آن به طور مستقیم به زندگی روزمره‌شان ضربه می‌زند. در نهایت، امنیت و اعتراض در این دوگانه نه‌تنها در تضاد با هم قرار دارند، بلکه برای بسیاری از این افراد، نان به یک موضوع بحرانی تبدیل شده است. اگرچه اعتراض حق هر شهروندی است، اما برای کسانی که در خط مقدم بحران معیشتی قرار دارند، این اعتراض‌ها بیشتر از آنکه به تغییر شرایط اقتصادی بینجامد، به افزایش فشارهای اقتصادی و ازدست‌رفتن درآمدهای روزانه‌شان منجر می‌شود. بازار بزرگ تهران اعتراضات دی‌ماه ۱۴۰۴، نه‌فقط یک بازار خریدوفروش، که آینه‌ای از بحران سیستماتیک اقتصاد ایران است.

نوبت اول

آگهی ارزیابی کیفی
مناقصه شماره ۴۲-۱۴۰۴ یک مرحله ای

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گاز استان همدان
(سهامی خاص)

موضوع مناقصه : پروژه شبکه تغذیه، احداث فونداسیون،دیوار،محوطه،محوطه سازی و ساخت سایبان ایستگاه TBS بلوار ارم همدان
شرح مختصر کار:
۱- مبلغ برآورد اولیه ۵۹/۹۹۱/۲۸۶/۰۰۰ (پنجاه و نه میلیارد و نهصد و نود و یک میلیون و دویست و هشتاد و شش هزار) ریال می باشد.
۲- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه ۲/۹۹۹/۵۶۵/۰۰۰ (دو میلیارد و نهصد و نود و نه میلیون و پانصد و شصت و پنج هزار) ریال می باشد.
۳- مدت اجرای پروژه ۲۷۰ روز می باشد .
۴- متقاضیان باید عضو سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) ایران ، به آدرس www.setadiran.ir باشند.
۵- متقاضیان حداقل باید دارای رتبه از سوی سازمان مدیریت برنامه ریزی (۵ تاسیسات تجهیزات) باشند.
۶- حداقل امتیاز ارزیابی کیفی مناقصه گران که از کمیته فنی و بازرگانی مناقصه گزار کسب خواهند نمود ، ۶۵ می باشد.
۷-قیمت متناسب پیشنهاد دهندگان بر اساس دستورالعمل ارزیابی مالی و قیمت متناسب صنعت نفت (فرآیند دامنه قیمت) تعیین می گردد.
۸- اسناد ارزیابی باید در قالب فقط یک فایل که با نام شرکت مناقصه گر می باشد بارگذاری شود.
مهلت ، زمان و محل دریافت اسناد ارزیابی کیفی توسط متقاضیان شرکت در مناقصه :
از تاریخ درج آگهی به مدت ۵ روز از ساعت ۱۵/۰۰ روزدوشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۳ از سامانه تدارکاتی الکترونیکی دولت (ستاد) ایران به آدرس www.setadiran.ir می باشد.
مهلت ، زمان و محل بارگزاری اسناد ارزیابی کیفی توسط مناقصه گران :
حداکثر تا ساعت ۰۹/۰۰ صبح روز چهارشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۱۲/۰۵ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) ایران خواهد بود.
نشانی محل و کدپستی مناقصه گزار:
همدان، میدان شیرسنگی ، ساختمان سردار شهید علی چیت سازیان شرکت گاز استان همدان - کد پستی ۶۵۱۵۷۸۶۵۷۶
تلفن : ۴- ۳۸۲۶۰۵۷۱ ، ۸ - ۳۸۲۶۱۰۷۵ ، دورنویس : ۳۸۲۵۶۲۰۷ = ۰۸۱
آدرس اینترنتی : WWW. nigc-hm . ir
آدرس: همدان، میدان شیرسنگی،شرکت گاز استان همدان
تلفن : ۴- ۳۸۲۶۰۵۷۱ ، ۸ - ۳۸۲۶۱۰۷۵ ، دورنویس : ۳۸۲۵۶۲۰۷ = ۰۸۱
شناسه آگهی: ۲۱۰۹۲۵۹ م الف : ۳۸۵۳
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۱۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۱/۱۴
روابط عمومی شرکت گاز استان همدان
۷۰۳۱

نوبت دوم

آگهی دعوت به ارزیابی کیفی (فراخوان عمومی نخست)
مناقصه شماره ۴-۴۱-۴۰۴ (مناقصه عمومی ـ دو مرحله ای)

اداره کل راه آهن زاگرس

شرکت راه آهن جمهوری اسلامی ایران در نظر دارد بنابر آیین‌نامه اجرایی بند (ج) ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات نسبت به ارزیابی‌کیفی پیمانکاران واجد شرایط جهت دعوت به مناقصه از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir به شرح زیر اقدام نماید. مناقصه‌گران موظفند برای شرکت در مناقصه نسبت به ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی اقدام نمایند. لازم به ذکراست کلیه مراحل برگزاری مناقصه از فراخوان ارزیابی‌کیفی تا انتخاب برنده از طریق سایت مزبور انجام می‌گردد.
موضوع مناقصه: عملیات نگهداری و تعمیر خطوط و ابنیه فنی راه آهن زاگرس با ۴۵۴/۱۶۹ کیلومتر خط معادل و ابنیه معادل برابر با ۴۳/۵۳۳ کیلومتر
۲) مبلغ برآورد: (۳،۸۱۹،۲۹۲،۱۱۰،۷۳۴) ریال بر اساس فهرست بهای سال ۱۴۰۴
۳) مدت و محل انجام قرارداد: مدت قرارداد(۲۴ ماه) و محل انجام طبق اسناد مناقصه می باشد.
۴) مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی : حداکثر تا ساعت ۱۹:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۸
۵) مهلت بارگذاری اسناد ارزیابی کیفی : حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰ روزشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۰۲
۶) فراخوان ارزیابی کیفی فوق از طریق پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات http:/iets.mporg.ir اطلاع رسانی می گردد.
۷) مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار (۹۳،۴۸۵،۸۴۲،۲۱۵) ریال به صورت ضمانتنامه ، فیش واریز نقدی مطابق با آئین نامه تضمین معاملات دولتی و اسناد مناقصه ، ضمانتنامه می‌بایست دارای سه/۳ ماه اعتبار بوده و برای سه/۳ ماه نیز قابل تمدید باشد .
۸) گواهینامه‌های مورد نیاز در مناقصه: گواهینامه معتبر صلاحیت پیمانکاری با حداقل پایه سه / ۳ در رشته راه و ترابری از سازمان برنامه و بودجه کشور و همچنین ظرفیت آزاد لازم تواماً از نظر تعداد کار و مبلغ برآورد مناقصه
۹) مناقصه گران تایید صلاحیت شده در ارزیابی‌کیفی، در صورتی‌که قصد ارائه پیشنهاد قیمت را دارند، باید در صورت نیاز به تامین کالا و تجهیزات جهت انجام موضوع مناقصه، قیمت متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه نمایند.
شایان ذکراست دریافت و بارگذاری اسناد صرفاً می‌بایست از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) صورت پذیرد. در صورت بروز هر گونه ابهام با شماره ۱۴۵۶ (پشتیبانی سامانه ستاد) تماس حاصل نمایند.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۱۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۱/۱۲ شناسه آگهی : ۲۱۰۹۹۶۸
اداره کل راه آهن زاگرس
۷۰۱۳

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای

نوبت دوم

شرکت ملی گاز ایران - شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد اقلام مورد نیاز خود را با شرایط ذیل بصورت برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله ای(یکپارچه) از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) تامین نماید:

شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران	۲۰۰۴۰۹۷۸۴۷۰۰۰۱۵۲
شماره مناقصه و تقاضا	تقاضاهای KG-۰۴۰۰۵۱۷-۰۴۰۰۵۱۵ مناقصه شماره ۱۴۰۴/۰۶۸
موضوع مناقصه/ شرح مختصر اقلام درخواستی	شلورا فرم و کت تک اداری رنگ مشکی و سورمه ای
مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	۴/۴۸۰/۰۰۰/۰۰۰ریال
نوع تضمین شرکت درفرایند ارجاع کار	تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار بصورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین نامه تضمین شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران می باشد.
مبلغ برآوردی مناقصه	۸۹/۶۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی در سامانه ستاد	۱۰ روز پس از درج نوبت دوم آگهی در صفحه اعلان عمومی سامانه ستاد ایران می باشد.
آخرین مهلت بارگذاری و ارسال مستندات ارزیابی کیفی (رزومه) در سامانه ستاد	ظرف مدت ۱۴ روز پس از انقضای مهلت دریافت اسناد می باشد.
آخرین مهلت بارگزاری پیشنهادات فنی/ مالی در سامانه ستاد	پس از ارزیابی کیفی مناقصه گران، مستندات دریافت پیشنهاد فنی و مالی بهمراه برنامه زمانی از طریق سامانه ستاد ارسال می گردد.
آدرس مناقصه گزار	استان بوشهر- شهرستان عسلویه- شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی- ساختمان اداری مرکزی ستاد -مدیریت بازرگانی-اداره خرید- گروه خرید اقلام عمومی

بدیهی است کلیه فرآیند برگزاری مناقصه الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به نشانی: WWW.SETADIRAN.IR انجام می پذیرد وبه پیشنهاد های خارج از سامانه ستاد هیچگونه ترتیب اثری داده نخواهد شد و مناقصه گران بایستی نسبت به ثبت نام در سامانه ستاد و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی اقدام نمایند.
مناقصه گران می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت WWW.SPGC.IR مراجعه و یا با شماره تلفن‌های۲۲۵۲-۰۷۷۳۱۳۱۲۲۲۴ تماس حاصل فرمایند.
شناسه آگهی: ۲۱۰۵۳۴۸
تاریخ انتشار نوبت اول:۱۴۰۴/۱۱/۱۱ تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۴/۱۱/۱۲
روابط عمومی شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی
۶۹۹۹

مناقصه عمومی ۲۹-۱۱-۴۰۴-۱۰۰-MA-T
(یک مرحله ای یکپارچه همراه با ارزیابی کیفی)

وزارت راه و شهرسازی
شرکت فرودگاه‌ها و ناوبری هوایی ایران
اداره کل فرودگاه بین المللی مهر آباد

۱ – موضوع مناقصه : تجدید مناقصه راهبری، تعمیر و نگهداری کلیه سیستم های تاسیساتی(برق و مکانیک) دستگاه ها و تجهیزات سرمایش و گرمایش و شبکه آبرسانی و گازرسانی فرودگاه بین المللی مهر آباد- نوبت دوم از طریق اشخاص حقوقی واجد شرایط
۲ – مهلت فروش اسناد : از شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۱ لغایت روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۸
۳ – نحوه دریافت اسناد : بمنظور دریافت اسناد به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir مراجعه شود.
۴ – آخرین مهلت ارسال پیشنهادات در سایت : روز دوشنبه مورخ۱۴۰۴/۱۲/۰۴ساعت ۰۸:۰۰ صبح می باشد.
۵ – زمان بازگشایی پاکات ارزیابی کیفی : روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۰۴ ساعت ۰۸:۳۰ صبح می باشد.
۶ – مبلغ سپرده شرکت در مناقصه : ۱۶.۳۸۲.۰۰۰.۰۰۰ ریال می باشد.
۷ – صلاحیت متقاضیان : مناقصه گران باید حداقل دارای گواهی صلاحیت پیمانکاری وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی (ظرفیت کار لازم)، همچنین شناسه ملی، کداقتصادی، روزنامه رسمی، اساسنامه، آخرین تغییرات شرکت و صورتهای مالی حسابرسی شده را داشته باشند.
شناسه آگهی ۲۱۰۴۶۲۸ م الف ۴۰۱۶
اداره کل فرودگاه بین المللی مهر آباد

چگونه «نفت سبز» می‌تواند موتور صادرات، اشتغال و رشد پایدار شود؟

نیشکر؛ مزیت خاموش اقتصاد ایران

شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

دنیای‌اقتصاد: در شرایطی که اقتصاد ایران با محدودیت منابع، ناترازی انرژی و افت سرمایه‌گذاری مواجه است، صنعت نیشکر به‌عنوان یک زنجیره تولید زیستی بدون پسماند، می‌تواند نقشی فراتر از یک محصول کشاورزی ایفا کند. مقداد محمودی، مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی با تشریح برنامه‌های این مجموعه، از تمرکز بر صنایع پایین‌دستی، توسعه صادرات، سرمایه انسانی و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین به‌عنوان مسیر عبور از تنگناهای اقتصادی سخن می‌گوید.
مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در این گفت‌وگو، صنعت نیشکر را به «چاه نفت زیستی» تشبیه کرد و گفت: اگر بخواهم در یک جمله صنعت نیشکر را توصیف کنم، باید بگویم نیشکر دقیقا مانند نفت خام است؛ ماده‌ای که از دل زمین به دست می‌آید و می‌تواند منشأ ده‌ها محصول با ارزش افزوده بالا باشد.
وی افزود: تا امروز بیش از ۱۰۱ مشتق از گیاه نیشکر شناسایی شده که در مجموعه توسعه نیشکر، ۷ تا ۸محصول آن به مرحله تولید صنعتی و عرضه به بازار رسیده است.
مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر با اشاره به نقش صنایع جانبی در حل مشکلات اقتصادی اظهار کرد: یکی از مهم‌ترین راه‌های برون‌رفت از چالش‌های اقتصادی، سرمایه‌گذاری هدفمند و گسترده در زنجیره تولید نیشکر و توسعه صنایع جانبی با مشارکت بخش خصوصی است.
وی افزود: محصولاتی از جمله مواد شیمیایی، بهداشتی، آرایشی و حتی مصالح ساختمانی مانند MDF از مشتقات نیشکر تولید می‌شوند که هم نیاز بازار داخلی را تامین می‌کنند و هم به‌دلیل ماهیت زیستی، هیچ‌گونه پسماند یا آلودگی محیط‌زیستی ندارند. به گفته وی، باقی‌مانده‌های نیشکر نیز به‌عنوان کمپوست به چرخه طبیعت بازمی‌گردند و به احیای خاک کمک می‌کنند.
مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر با تاکید بر اهمیت صادرات گفت: چرخش نقدینگی، رشد تولید را در یک نقطه مشخص متوقف می‌کند. برای عبور از این سقف، نیازمند ورود پول از خارج کشور هستیم و این مهم تنها از مسیر صادرات محقق می‌شود.
وی افزود: در همین راستا، کارگروه ویژه صادرات در شرکت تشکیل شده و همکاری نزدیک با نهادهای بالادستی را آغاز کرده‌ایم. اولویت ما کشورهای همسایه است، اما با توجه به استانداردهای بالای محصولات نیشکر، بازارهای اروپایی نیز به‌راحتی پذیرای این محصولات هستند. او خاطرنشان کرد: در حوزه‌هایی مانند الکل صنعتی و بهداشتی، خمیرمایه و MDF، وارد مرحله سفارش‌سازی برای برخی کش